

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: IV.

August 2019

Číslo: VIII.

RODINA, AKO PRVÁ A ZÁKLADNÁ INŠTITÚCIA USTANOVENÁ STVORITEĽOM, JE TO NAJLEPŠIE PRE SPOLOČNOSŤ

„Dokedy chcete kvitnúť?“, pýta sa starší kňaz tých kňazov, ktorí prežívajú stredný vek. Bolo na zamyslenie pre nás kňazov, aby sme viac robili pre Cirkev. Každý, kto prežíva stredný vek – teda leto svojho života – má prinášať ovocie, produkovať plody svojho životného poslania, či je to kňaz, manželka alebo slobodník. Podobne tak, ako v lete zbierame veľa plodov a tešíme sa z Božieho požehnania.

Zdroj: internet

V dnešnej dobe sa stretávame s fenoménom, keď veľa mladých, ktorí sú v produktívnom veku, zostáva doma pri svojich starnúcich rodičoch. Pracujú síce, odvádzajú dane, plnia si aj povinnosti kresťana, no necítia potrebu sa oženiť, alebo vydať. „A čo mi je takto zle?“ – „A čo sa budem vydávať a potom rozvádzať?“, počujem niekedy takéto názory. Nuž pravda, je to na slobodnom rozhodnutí každého. Nikoho nesmieme nútiť k takému dôležitému kroku.

Nedávno účastníci dúhového pochodu *Pride*, manifestovali za svoje práva. Aj oni sa chcú brať a tvoriť rodinu... „Za všetky rodiny“, mali na transparente. Boží zámer od počiatku však je ten, že rodinu môže tvoriť iba otec, matka a dieťa. To je principiálna skutočnosť. A vieme vôbec, prečo bola zničená Sodoma a Gomora ohňom a sírou? To nebola náhoda, ale Boží trest za hriechy proti prírode. Kedysi sa o tomto probléme na verejnosti nehovorilo. Dnes manifestujú za svoje práva... Pastoralná medicína je jeden z predmetov na teologických fakultách, ktorý označuje homosexualitu ako deviáciu, teda niečo „mimo cesty.“

Prečo sa však nechcú brať mnohí tí, ktorí majú prirodzene náklonnosť k opačnému pohlaviu? Zdá sa, že žijeme v náročnej dobe a nebojme sa povedať, že v pomýlenej dobe. Otec a matka, sú však to najlepšie pre deti a rodina, akú si želá Stvoriteľ od počiatku, je to najlepšie pre spoločnosť.

Duch. otec Milan

UVAŽUJME NAD BOŽÍM SLOVOM

Ktosi sa ho spýtal: „Pane, je málo tých, čo budú spasení?“

On im povedal: „Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo hovorím vám: Mnohí sa budú pokúšať vojsť, a nebudú môcť. Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: ‚Pane, otvor nám!‘ A on vám povie: ‚Ja neviem, odkiaľ ste!‘

Vtedy začnete hovoriť: ‚Jedli sme s tebou a pili, na našich uliciach si učil.‘ Ale on vám povie: ‚Ja neviem, odkiaľ ste; odíďte odo mňa všetci, čo pášete nepravosť!‘ /Lk 13, 23-27/.

Spása človeka – ako primárny cieľ, je to najpodstatnejšie pre nás, na čom nám musí záležať. Všetky naše iné ciele a snahy ich dosiahnuť, sú iba sekundárne ciele ako napr. mať skončenú vysokú školu, založiť si rodinu, kúpiť si dobré auto, mať pekný dom, atď. Keď sa Ježiša ktosi pýta, či je málo tých, čo budú spasení, odpovedá: „*Usilujte sa vojsť tesnou bránou.*“ Vchádzať tesnou bránou si vyžaduje, žiť podľa svojej viery a následne tak zachovávať všetky Božie a cirkevné prikázania. Ku spásu nám nestačí mať krst, prvé sv. prijímanie, či birmovku. A tiež nestačí tu byť kamarátom s nejakým kňazom, s ktorým nám je fajn, lebo si spolu zajeme, vypijeme, spolu sa porozprávame. Lahostajnosť v oblasti viery sa môže stať osídлом či nešťastím pre človeka, čo nikomu neprajeme. *Spása je ďaleko od hriešnikov, lebo tí na tvoje ustanovenia nedbajú! /Ž 119, 155/.*

Pre spásu každého je potrebné sa namáhať v kresťanskom živote a dosahovať výsledky, za ktoré sa nebudeme raz hanbiť, aby sme nemuseli počuť niekedy tie odsúdeniahodné slová: „*Ja neviem, odkiaľ ste; odíďte odo mňa všetci, čo pášete nepravosť.*“ V evanjeliu na inom mieste počujeme ako Ježiš nás volá k sebe: „*Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás posilním*“ /Mt 11, 28/. Je to jasná výzva pre nás: Prichádzať ku Kristovi, ako k prameňu lásky a posily pre nás. Skoncovať so svojou sebestačnosťou a preceňovaním svojho „Ja“. Vchádzať tesnou bránou znamená neveriť toľko sebe, ale predovšetkým Kristovi, veriť jeho slovu, ktoré má moc spasiť naše duše.

SPOZNÁVAJME SVÄTÝCH

28. AUGUST – SVÄTÝ AUGUSTÍN,
BISKUP A UČITEĽ CIRKVI

Narodil sa v Tagaste v Afrike roku 354; mladosť prežil nepokojne tak v názoroch, ako aj v mravoch, až v Miláne prijal vieru a biskup Ambróz ho roku 387 pokrstil. Vrátil sa do vlasti a viedol asketický život. Zvolili ho za biskupa v Hippone a 34 rokov bol vzorom veriaceho ľudu. Svoje biskupstvo zošľachtľoval kázňami a mnohými spismi, ktorými zároveň rázne bojoval proti súvekým bludom alebo múdro objasňoval vieru. Zomrel roku 430.

Z Vyznání svätého biskupa Augustína

(Lib. 7, 10. 18; 10, 27: CSEL 33, 157-163. 255)

Ty, večná pravda, pravá láska, drahá večnosť!

Napomenutý, aby som sa vrátil k sebe samému, vstúpil som pod tvojím vedením do svojho najhlbšieho vnútra; a mohol som to urobiť, „lebo ty si mi bol na pomoci“ (porov. Ž 30,11). Vstúpil som a uvidel som slabým okom svojej duše nad tým istým okom mojej duše, nad mojím duchom, nezmeniteľné svetlo. Nie to obyčajné, viditeľné telesným okom, ani nijaké väčšie, ale pritom toho istého druhu, čo by len zažiarilo oveľa jasnejšie a všetko ovládlo svojou veľkosťou. To nebolo takéto svetlo, ale inakšie, celkom odlišné od všetkých ostatných. Nebolo nad mojím duchom ako olej na vode alebo ako nebo nad zemou. Ono bolo oveľa vyššie, lebo ma stvorilo, a ja oveľa nižšie, lebo som ním stvorený. Kto pozná pravdu, pozná ono svetlo.

Ty, večná pravda, pravá láska, drahá večnosť! Ty si môj Boh, za tebou vzdychám dňom i nocou. Len čo som ťa poznal, pritiahol si ma k sebe, aby som videl, že je niečo, čo mám vidieť, ale ešte to vidieť nemôžem. Oslepil si môj slabý zrak, lebo si ma veľmi silno ožiaril, až tak, že som sa chvel od lásky a od hrôzy. Azbadal som, že som ďaleko od teba ako v odlišnej krajine; akoby som počul z výšin tvoj hlas: „Som pokrmom silných. Narasť a budeš ma jesť. Ale ty ma nepremeniš na seba ako telesný pokrm, lež ty sa premeniš na mňa.“

I hľadal som cestu, ako nadobudnúť dostatočnú silu, aby som sa mohol tešit' z teba. Ale nenašiel som,

kým som neobjal „prostredníka medzi Bohom a ľuďmi – človeka Krista Ježiša“ (porov. 1Tim 2,5). „On je nad všetkým Boh, zvelebený naveky“ (porov. Rim 9,5). On volá a hovorí: „Ja som cesta, pravda a život.“ (Jn 14,6) On bol pokrm, ktorý som nevládal prijať. Spojil sa však s telom, lebo „Slovo sa telom stalo“ (Jn 1,14), aby pre nás, slabé deti, premenil na mlieko tvoju múdrosť, skrze ktorú si stvoril všetko.

Neskoro som ťa začal milovať, Krása taká dávna a taká nová, neskoro som ťa začal milovať! Ty si bol vnútri a ja vonku a tam som ťa hľadal. Oškľivo som sa vrhal na krásne veci, ktoré si stvoril. Bol si so mnou a ja som nebol s tebou. Držalo ma ďaleko od teba to, čoho by nebolo, keby to nebolo v tebe. Volal si a kričal a preboril si moju hluchotu. Žiaril si, skvel si sa a zahnal si moju slepotu. Šíril si vôňu, ja som si jej vdýchol a dychtím po tebe. Okúsil som a teraz som lačný a smädný. Dotkol si sa ma a zahorel som túžbou po tvojom pokoji.

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS
– TRPELI ZA VIERU

Medzi generálov tzv. „podzemnej Cirkvi“ nepochybne patrili RNDr. Vladimír Jukl a jeho priateľ MUDr. Silvester Krčméry. Svoje spomienky na toto obdobie napísali v knihe *Všľapajach Kolakoviča*.

Vladimír Jukl

Silvester Krčméry

Tomislav Kolakovič

Vladimír Jukl sa narodil 19. apríla 1925 v Bratislave, kde prežil väčšiu časť svojho života. Jeho otec bol českého pôvodu a 30 rokov pôsobil ako profesor na Obchodnej akadémii v Bratislave. Mal liberálne zmýšľanie, hoci dostal výchovu v katolíckom duchu. Veril v Boha, ale Cirkev neuznával. Matka, rodená Černáková, pracovala v domácnosti. Pochádzala z hlboko veriacej rodiny z Turčianskych Teplíc. Mal ešte staršieho brata. Vďaka matke boli synovi Vladimírovi vštepené základy viery a náboženského života. Za prehĺbenie viery ďakoval i starým rodičom z matkinej strany, u ktorých trávil letné prázdniny. Starý otec bol členom SSV v Trnave a mal bohatú knižnicu, ktorú vnuk priam hltal. Počas jedných duchovných cvičení u jezuitov spovedník sa pýtal na záujmy a ciele. Vladimír mu spomenul pokresťančenie Ruska, ktoré už nie je také, aké bolo v minulosti. Stredoškólák si však obľúbil matematiku a fyziku, preto sa po maturite zapísal na prírodovedeckú fakultu v Bratislave.

V prvom ročníku vysokoškolského štúdia sa zoznámil s vynikajúcim kňazom chorvátskeho pôvodu prof. Tomislavom Kolakovičom SJ /písali sme o ňom v minulom čísle/. Tento kňaz ho tak fascinoval, že chcel zanechať štúdium matematiky a ísť do kňazského seminára. Keďže Vladimír bol veľmi mladý, kňaz mu odporučil, aby najprv dokončil jednu školu, až potom, aby šiel študovať teológiu. V šk. roku 1943/44 vypuklo na Slovensku povstanie /SNP/, do ktorého sa s profesorom zapojil. Zimu strávil v drsných, veľmi ťažkých klimatických a horských podmienkach vo vybudovanom bunkri na svahu vrchu Vepor, alebo Hrb v Slovenskom Rudohorí. Po skončení vojny odišiel s priateľom Silvestrom Krčmerym do Prahy, kde sa snažili vniesť evanjelium do rôznych prostredí. Opäť nadviazali spojenie s prof. Kolakovičom, ktorý sa medzitým vrátil zo Sovietskeho zväzu. V duchu apoštolátu nielen v Prahe, ale aj v celých Čechách zakladali krúžky, ktoré účinne pomáhali ich členom preniknúť do verejného i vedeckého života. Čoskoro sa ukázalo, že tajné služby sa snažia Kolakoviča zatknúť, preto sa uchýlil do zahraničia. Študenti boli pripravení na prenasledovanie Cirkvi a naďalej pokračovali v práci v katolíckych krúžkoch. To ich stálo roky väzenia. Komunistický režim začal postupne prenasledovať nielen biskupov, aktívnych kňazov, ale aj činných laikov, medzi ktorých patrili i Vladimír Jukl. Bol odsúdený v skupine s názvom *Oto Mádr a spol.* Páter Mádr mal možnosť posielat správy o náboženskej situácii v Československu cez Taliansku ambasádu v Prahe. V tejto práci počas štúdií v Prahe pokračovali až do zatknutia. Vladimíra Jukla zatkla ŠtB v auguste 1951. Nasledovalo vyšetrovanie a proces so skupinou Mádr a spol. Jukl bol druhý obžalovaný, pretože v krúžku zastupoval Slovensko ako pravá ruka Mádra. Páter Mádr dostal doživotie a Jukl ako laik po mučení a desaťmesačnej samoväzbe bol ako 27-ročný odsúdený za velezradu na 25 rokov väzenia, z toho odsedel 13 a pol roka. Považovali ho za najnebezpečnejšieho a odsúdený bol za velezradu a špionáž pre Vatikán. Po súde v Brne nasledoval výkon trestu vo väzniciach Mírov, na Pankráci, Ruzyni, Bitízi, Leopoldove a niekoľko rokov v pražskej nemocnici na Pankráci, nakoľko absolvoval zdravotnícky kurz. Z väzenia bol prepustený podmienčne v roku 1965 po odpykaní 13 a pol ročného trestu. Nikde si nemohol nájsť primeranú prácu i keď mal počítačové znalosti. Rozhodol sa pre zachovanie celibátu, ako mu odporučil prof. Kolakovič. Nezatrpkol a za svoju vieru bojoval ďalej. V roku 1966 založili Jukl s Krčmerym prvý vysokoškolský krúžok tajnej cirkvi. Sedemdesiate roky znamenali tiché budovanie malých spoločenstiev, prácu s vysokoškolskou, neskôr stredoškolskou mládežou a mladými rodinami. Pri tejto práci Jukl s Krčmerym mali už skúsenosti a nebáli sa ani prenasledovania. Vladimír Jukl sa stal jednou z ústredných postáv tajnej cirkvi. Na konci 70. rokov už existovala tajná cirkev ako organizovaná

sieť po celom Slovensku. Sila tajnej cirkvi aj pod vedením Vladimíra Jukla sa naplno prejavila v 80. rokoch, keď sa náboženských pútí zúčastňovali desaťtisíce veriacich a 25. marca 1988 sa v Bratislave konala Sviečková manifestácia za náboženské a občianske práva v Československu. V určitom období sa Jukl s Krčmerym zaoberali aj rozmnožovaním kresťanskej literatúry. Pomoc našli u pátra Antona Hlinku, ktorý im posielal zo Západu knihy i finančné prostriedky. Založil tiež sekulárny inštitút *Spoločenstvo Fatima*. Vladimír Jukl bol za kňaza vysvätený 6. januára 1971, ale až do roku 1990 bol tajným kňazom. Po súkromných štúdiách ho vtedy vysvätil Ján Chryzostom Korec s prísnyim zákazom o tom niekomu povedať. So Silvestrom Krčmerym dospeli k názoru dať dohromady skupinu ľudí, ktorí by sa angažovali budovať Kristovo kráľovstvo, venovať sa apoštolátu medzi laikmi i neveriacimi, tiež pracovať na obrátení Ruska. S hodnotením ponovembrovej situácie v roku 1989 nebol spokojný. Hovoril „že tu išlo o výmenu kabátov“ a mnohí sedia na svojich miestach ako veľkí demokrati a katolíci.

Kňaz a disident Vladimír Jukl zomrel 1. mája 2012 v 88. roku života, v 42. roku kňazstva a v 38. roku členstva Spoločenstvo Fatima. Svätú omšu s pohrebnými obradmi slávil v Katedrále sv. Martina qv Bratislave metropolita Stanislav Zvolenský spolu s ďalšími biskupmi a kňazmi dňa 8. mája 2012. Pochovaný je v Slávičom údolí v Bratislave vedľa jeho príbuzných. V príhovoroch na zádušnej sv. omši od mnohých známych predstaviteľov zazneli slová, že sme si nedocenili človeka, ktorý pre Československo urobil veľa. Ani tlačové agentúry Slovenskej republiky neuviedli správu o jeho smrti. Prezident SR Ivan Gašparovič dňa 1. januára 2013 udelil Vladimírovi Juklovi *Rad Ľudovíta Štúra I. triedy* „in memoriam.“

Mária Nováková

POŽEHŇAVANIE LIEČIVÝCH BYLÍN NA SVIATOK NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE

Na deň 15. august pripadá každoročne slávnosť P a n n y M á r i e Nanebovzatej. Podľa tradície apoštoli, keď Panna Mária ukončila svoju pozemskú púť a usnula, uložili ju do hrobu

a keď ten hrob išli ukázať apoštolovi Tomášovi, ktorý vtedy chýbal, učenici tam našli už len voňavé kvety. Preto Cirkev na tento deň požehnáva pri sv. omši aj liečivé byliny. Silu liečivých rastlín ľudia už od nepamäti objavujú a využívajú ich na rôzne fyzické neduhy. V atlase liečivých rastlín sa dočítame o materej dúške, repíku, trezálke, žihľave, mäte, šalvii a iných ďalších, ktorých účinky využívame na zmiernenie ťažkostí s dýchacími cestami, opuchmi, alebo tráviacimi ťažkosťami. Sám Stvoriteľ takú úžasnú silu vložil do týchto rastlín, ktoré sú tu pre nás pre zdravie a radosť. Na orodovanie Panny Márie prosme o zdravie tela i duše, ktoré si máme chrániť a zveľaďovať.

PRÍBEH NA ZAMYSLENIE

Ukážka modlitby, ktorá bola prednesená v Kansase, USA pri otvorení zasadania senátu. Zdá sa, že modlitba zahŕňa problémy celého ľudstva. Keď ministra Joeho Wrighta poprosili, aby otvoril nové zasadanie kansaského senátu, každý očakával, že bude nasledovať zvyčajná formálna úvodná reč, ale tu je to, čo vyrazilo dych mnohým:

Nebeský Otec, prichádzame dnes pred Teba poprosiť Ťa o odpustenie, požiadať o riadenie a sprevádzanie.
Vieme, že Tvoje Slovo hovorí: „Beda tomu, kto zlo nazýva dobrom“, ale to je presne to, čo sme urobili. Opustili sme našu duchovnú rovnováhu a prevrátili sme naše hodnoty.
Vykorist'ovali sme chudobných a nazvali sme to lotériou.
Odmieňali sme lenivosť a nazvali sme to prosperitou.
Zabíjali sme našich nenarodených a nazvali sme to voľbou.
Ospravedlnili sme tých, čo robia potraty a nazvali sme to opodstatneným.
Zanedbávali sme disciplínu u našich detí a nazvali sme to budovaním ich osobnosti.
Zneužívali sme moc a nazvali sme to politikou.
Dychtili sme po susedovom postavení a nazvali sme to ambíciou.
Zaplavili sme éter zneuct'ovaním a pornografiou a nazvali sme to slobodou vyjadrovania.
Vysmievali sme sa zo starobyľých hodnôt našich dedov a nazvali sme to tmárstvom.
Preskúmaj nás, Bože a spoznaj dnes naše srdcia, očisti nás od každého hriechu a urob nás opravdivo a trvalo slobodnými.
Amen!

Odpoveď prišla ihneď. Niekoľko zákonodarcov sa počas modlitby na protest odobralo. Za krátky čas, o 6 týždňov, Centrálna kresťanská cirkev, v ktorej je Rev. Wright pastorom, zaznamenala viac než 5000 telefonátov, z ktorých iba 47 odpovedalo negatívne. Cirkev teraz dostáva žiadosti o kópie tejto modlitby pre Indiu, Afriku a Kóreu.

Komentátor Paul Harvey zahrnul túto modlitbu do svojho rozhlasového programu The Rest of the story a dostal žiadosť o dlhšie vysielanie tohto programu, ako sa plánovalo.

S Božou pomocou, nech sa táto modlitba vznáša nad našim národom a nech sa z celého srdca stane našou túžbou, aby sme sa opäť stali Božím ľudom.

SV. OMŠA PRI KAPLNKE
NEPOŠKVRNENÉHO SRDCA PANNY MÁRIE

V nedeľu 30. júna 2019 dopoludnia kroky mnohých veriacich z Lošonca smerovali na tiché lesné miesto ku kaplnke našej Nebeskej Matky. Pod lesom nás vítala príjemná vôňa materinej dúšky, tam hore pri kaplnke nás zasa vítala Panna Mária a všetko pripravené k sláveniu sv. omše. Počasie prialo a tak aj účasť bola väčšia ako po iné roky. Kostolný spevácky zbor posilnili naši mladí speváci so strunovými hudobnými nástrojmi, ktorí počas svätej omše Boha chválili spevom a hrali „naživo“ bez akéhokoľvek zosilnenia hudby pomocou techniky.

Čistá modrá obloha nad nami, nakláňajúce sa stromy, kvetmi bohato vyzdobená kaplnka, v krojoch odetí čítajúci prvého i druhého čítania, dôstojný pán farár obklopený miništrantmi, ba na chvíľu aj vtáky v prírode utíchli, aby všetko toto vytvorilo sviatočnú a nerušenú atmosféru svätej omše v lone lošonskej prírody. Aj veriaci mali akosi bližšie k sebe. Vďaka patrí vdp. farárovi a každému, kto sa pričínil o dôstojný priebeh svätej omše. Srdečná vďaka patrí Márii Novákovej, mladým spevákom a zvlášť manželom Vankovým, ktorí sa o kaplnku s láskou starajú. Ďakujeme aj pánu starostovi Mgr. Jurajovi Rábarovi za novú dlažbu pri kaplnke ako aj za nový asfalt na ceste k nášmu kostolu.

Text a foto: Anna Jurovčíková

PROCESIA K ÚCTE BOŽSKÉHO SRDCA ULICAMI NAŠEJ OBCE

Dňa 30. júna 2019 /nedeľa/ po druhej sv. omši sa ulicami našej obce konala procesia na oslavu Božského Srdca, do ktorej sa dôstojne zapojili veriaci našej farnosti vrátane detí a mládeže.

Foto: Anna Rábarová

MORAVSKÝ SPEVÁCKY ZBOR V NAŠOM CHRÁME

Na turíchnu nedeľu 9. júna 2019 sa v našom farskom chráme predstavil miešaný komorný spevácky zbor „Moravští madrigalisté“ z Kroměříža pod vedením dirigenta Michaela Dvořáka. Zazneli nám duchovné skladby českých a moravských autorov. Osobitná vďaka patrí nášmu rodákovi Ing. Karolovi Hečkovi, ktorý je členom tohto speváckeho zboru.

KAŽDÝ KŇAZ POTREBUJE POMOC VERIACICH

Na sviatok svätej Anny, patrónky kostola v Lošonci, tak ako každý rok, svätá omša bola obetovaná za všetkých dobrodincov kostola. Možno sa spýtame, kto sú všetci dobrodinci kostola? Dali by sa vymenovať? Kto je dobrodinec? Odpoveď nájdeme, ak sa zamyslíme nad týmito otázkami, otvoríme oči i uši, pozrieme sa okolo seba a vidíme v kostole krásne biele obrúsky, plachty, spýtame sa kto ich pral a tak krásne vyžehlil. Kostol vonia čistotou, kto ho upratával? Krásne naaranžované kvety na oltároch a niekedy sú i z lošonských záhrad, kto ich vypestoval a naaranžoval? Kvety máme vysadené aj okolo kostola, kto sa o ne stará? Nesmieme zabúdať ani na technikov, ktorí sa starajú o ozvučenie kostola, elektrinu či kúrenie. Aká by to bola omša, keby pri kňazovi neminištrovali naši chlapi a môžeme povedať, že máme najprijemnejšiu a možno aj najmladšiu kostolníčku v celej arcidiecéze. Je čírou číťou prvé či druhé čítanie pri svätej omši, alebo vyslovovať prosby. Hovorí sa, kto spevom chváli Boha, dvakrát sa modlí a kto pritom hrá na hudobný nástroj trikrát ho chváli. Áno, máme spevákov a hudobníkov v obidvoch zboroch – chórový aj mládežnícky, aj oni sú dobrodinci kostola. Dostávame sa aj k pastoračnej činnosti, kde animátorky pomáhajú pri príprave detí a mládeže k prijatiu sviatostí. Nedokážeme vymenovať všetkých dobrodincov kostola, hoci by sme chceli v našom časopise niekoľko slov venovať vždy niektorej skupine. Chceme teraz venovať viac slov jednej skupine. Sú to

členovia farskej ekonomickej rady. Pri tejto príležitosti spomenieme aspoň jeden z výskumov, ktorý vykonávala Teologická fakulta Trnavskej univerzity, pričom respondenti (kňazi), najmä začínajúci kňazi uvádzali aké je to neľahké, keď nastúpia po skončení štúdia do pastoračnej činnosti. Samozrejme, že v prvom rade vysluhujú svätú omšu a všetky sviatosti. Pritom sú učiteľmi náboženstva na škole i psychologovia pri sviatosti zmiernenia či pomazania chorých. V niektorých farnostiach sú domovy dôchodcov, nemocnice ktoré navštevujú, taktiež máme v našej diecéze aj väznice, kde musia mať opäť špeciálne znalosti a postupy. Pri stavbe kostola, fary alebo opravy či rekonštrukcii budov sa z nich stávajú „stavbári.“ Ako matrikári vedú veľmi dôležité záznamy do knihy krstov, sobášov a úmrtí. Pri prevode majetku, ktorý majú v správe – predaj, kúpa, nájom, stávajú sa z nich „právnicí“.. Musia spolupracovať s bankovými inštitúciami, spravovať zverený hnutelný či nehnuteľný majetok, vykonávať ekonomickú činnosť. Tých rôznorodých prác je ešte oveľa viac. Aké boli výsledky výskumu? Niektorí kňazi to nezvládli. Možno tam chýbali skutoční dobrodinci kostola, ktorí by kňaza podporili. Neurobme aj my takúto chybu. Zamyslime sa nad našou farnosťou (filiálkou). Nehovoríme, že nemáme čas byť nápomocní, nedávajme možnosť „zlému“, aby sa votrel až do kostola; nedovoľme, aby pýcha a neznášanlivosť prekračovala prah kostola. Vážme slová, ktorými vyjadrujeme svoj postoj, nech k tomuto aktu nevyjadrujeme odpor: „mňa nikto nebude voliť, nikto z nás nebude kandidovať, ja nebudem voliť...“ Boh nám dáva každému rozum a slobodnú vôľu, to „NIE“ hovoríme Bohu, nikomu inému. Každý dobrovoľník je vítaný a potrebný. Už samotný súhlasný prejav ktoréhokoľvek z nás (i keby nebol hneď zvolený) znamená, že v prípade potreby som ochotný pomôcť v takých oblastiach, ktoré sú mi blízke, mám s nimi skúsenosti a znalosti.

V mesiaci júl kňaz v našej farnosti oznámil voľbu novej farskej ekonomickej rady (ďalej len FER). Mnohých z nás to prekvapilo, jednak samotná voľba a taktiež nám nebola celkom jasná pracovná náplň FER. V tomto článku by sme chceli, vychádzajúc z kánonického práva, vybrať niekoľko užitočných informácií a oboznámiť veriacich s činnosťou FER. Kódex kánonického práva stanovuje, že každá farnosť má mať ekonomickú radu, ktorej činnosť je riadená univerzálnym právom Cirkvi a normami diecézneho biskupa (kán. 537). Farská ekonomická rada (ďalej len FER) je pomocným a poradným orgánom farára alebo farského administrátora. Nový farár alebo farský administrátor po prevzatí farnosti uskutoční voľbu FER a následne zvolá jej zasadnutie. Vo FER majú svoje zastúpenie veriaci farnosti. Členom FER môže byť kresťan katolík s trvalým pobytom vo farnosti po dovŕšení 21. roku veku, ktorý je čestný, svedomitý a žijúci podľa katolíckej morálky (porov. kán. 874 §1 bod 3), odhodlaný ochraňovať záujmy Cirkvi. Členovia FER by mali byť prakticky zbehlí vo finančných a hospodárskych veciach. Do volieb FER navrhuje farár alebo administrátor farnosti kandidátov, z ktorých vyberie po riadnych voľbách potrebný počet členov tak, aby boli pomerne zastúpené všetky kostoly na území farnosti, čiže aj Lošonec aj Horné Orešany. Kňaz okrem volených členov môže aj menovať členov do FER. Všetci členovia FER vykonávajú svoju službu bezodplatne. V prípade, že nie je možná voľba do FER, farár farnosti je povinný menovať minimálne dvoch svojich ekonomických poradcov. Všetci zvolení aj menovaní členovia zložia pred svojím farárom sľub v tomto znení: *Sľubujem, že zverení úlohu člena farskej*

ekonomickej rady budem vykonávať svedomite, zodpovedne a čestne v súlade s ustanoveniami diecézneho biskupa, v úzkej jednote a spolupráci so svojim farárom a pre dobro farnosti. Chcem svojím životom a prácou napomáhať dobrotu našej Cirkvi, chrániť jej morálne a materiálne hodnoty. Tak mi Pán Boh pomôhaj.

Členstvo vo FER je na päť rokov a môže sa ukončiť:

- funkčným obdobím (5 rokov);
- preložením farára alebo farského administrátora na iné pracovisko;
- dobrovoľným vzdaním sa, pričom abdikáciu akceptuje farár;
- pozbovením členstva po vypočutí mienky ostatných členov FER, na základe vážnych morálnych dôvodov;
- smrťou.

Uvoľnené miesto môže farár alebo farský administrátor zaplniť dodatočným menovaním nového člena na zostávajúce obdobie. Aké sú úlohy FER? Farská ekonomická rada pomáha dozeráť na ochranu farského majetku, aby neutrpel škodu, aby sa nestratilo nič z toho, čo tvorí majetok farnosti. FER sa riadi predpismi Kódexu kánonického práva, štatútom a ďalšími normami diecézneho biskupa. Prerokuje plán ekonomických aktivít na nový rok a na konci roka farár za pomoci FER zostaví výkaz o správe – prehľad príjmov a výdavkov (1284 § 2), ktorý odošle svojmu dekanovi. Vyhladáva a stará sa o zdroje príjmov pre zabezpečenie potrieb farnosti, povzbudzuje a organizuje veriacich v starostlivosti o budovy a majetky farnosti. Pomáha farárovi pri vedení a dopĺňaní inventárneho zoznamu. Dbá, aby milodary, ktoré dali veriaci na určitý cieľ Cirkvi, boli použité iba na tento cieľ (kán.1267 § 3). Vypočutie mienky FER sa vyžaduje k všetkým väčším finančným aktivitám: opravy cirkevných budov, novostavby, predaj, kúpa a nájom cirkevného majetku, pôžičky a tiež ku konaniu zbierok pre účely farnosti, na ktoré bude vyžadovaný súhlas ABÚ. FER má právo na všeobecný prehľad o všetkom hnutelnom a nehnuteľnom majetku farnosti, o hospodárení s farským majetkom a finančnej situácii farnosti. Má právo nahliadnuť do účtovnej dokumentácie. Výsledok hospodárenia vo farnosti jej každoročne predkladá farár (kán. 1287 § 2). Členovia FER sú viazaní dodržiavať mlčanlivosť o prerokovaných otázkach okrem záležitostí, ktoré sú uznesením FER uznané za zverejniteľné. Záväzok mlčanlivosti zostáva v platnosti aj po skončení členstva vo FER. Všetky farské peniaze (vrátane filiálok) majú byť uložené v peňažnom ústave na farských účtoch a doklady o tom starostlivo uchované vo farskom archíve.

Zasadanie FER: Predsedom je farár, resp. administrátor farnosti, ktorý zvoláva zasadania a vymedzuje program, ktorý prerokuje najbližšia farská ekonomická rada. Členovia FER si zvolia pomedzi seba tajomníka, ktorého úlohou je urobiť záznam zo zasadnutia FER a pomáhať pri vedení administratívy. Počet členov FER bude určený v štatúte FER, no má mať najmenej troch členov. FER zasadá minimálne dva razy do roka, úloha FER je nezastupiteľná. Okrem riadnych zasadanií, farár, resp. administrátor farnosti môže zavolať FER kedykoľvek, ak si to okolnosti vyžadujú, resp. ak sa potrebuje poradiť vzhľadom na starostlivé plnenie úlohy dobrého hospodára svojej farnosti. Ak má byť zasadanie uznášaniaschopné musí byť prítomná nadpolovičná väčšina členov FER. Všetky rozhodnutia majú byť prijaté absolútnou väčšinou prítomných. Konečné

rozhodnutie prináleží predsedovi FER – farárovi alebo administrátorovi farnosti. Z každého zasadnutia FER tajomník vypracuje písomný záznam, ktorý všetci členovia na znak súhlasu podpíšu a archivuje sa na fare. Záverom pripomenieme, že správcom celého majetku je jedine farár, alebo administrátor farnosti (kán. 532). Členovia FER majú čo najskôr informovať svojho farára o závažných okolnostiach, týkajúcich sa ekonomických záležitostí vo farnosti. Právo kontrolovať členov FER má ordinár, dekan, resp. ordinárom k tejto úlohe poverená osoba. Farské peniaze nesmú byť ukladané na osobnom účte, ani na inom bankovom produkte (vkladná knižka, akýkoľvek depozit atď.). FER dbá o to, aby žiaden z jej členov nebol v konflikte záujmov, teda nebol v majetkovo-právnom ani inom ekonomickom vzťahu s farnosťou (kúpa, predaj a prenájom farského majetku, dodávateľ materiálu, platených prác a služieb pre farnosť). Všetci členovia FER sa oboznámia so štatútom FER, ktorý je pre všetkých členov záväzný (kán. 94 § 2). Štatút môže zmeniť diecézny biskup, pričom môže požiadať o mienku členov Presbyterskej rady.

V blízkej budúcnosti si aj my vo filiálke zvolíme troch členov FER, modlíme sa k Duchu Svätému, aby sme neboli ľahostajní a aby sme konali s úctou.

Anna Jurovčíková

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA AUGUST 2019

Všeobecný: Za rodiny, aby sa prostredníctvom života modlitby a vzájomnej lásky čoraz viac stávali školami pravej ľudskosti.

Úmysel KBS: Aby sme na pútnických miestach našej krajiny načerpali dostatok duchovných síl na zvládnutie každodenných ťažkostí.

DO BOŽEJ RODINY PRIBUDLI

Margaréta Boháčková /Horné Orešany/

Andrej Szabo /Horné Orešany/

Milan Adam Nyrén /Göteborg/

Lea Kristína Malá /Horné Orešany/

NA VEČNOSŤ ODIŠLI

Silvester Blažo /71 – ročný, Bratislava/

CITÁT NA ZAMYSLENIE

**„RODINA JE MIESTOM LÁSKY A ŽIVOTA.
MIESTOM, KDE LÁSKA RODÍ ŽIVOT.“**

SV. JÁN PAVOL II.

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkve a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor. Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15. IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225.